

[Rønholt]

Niels Ravn – folketingets forhandlinger 1972–73, sp. 4316:

»Det betænkelige ved lovforslaget, som jeg gerne vil fæste mig meget stærkt ved på det konservative folkepartis vegne, er, at der her som på så mange andre områder nu sker en sammenblanding af kompetencen, idet man deler kompetencen på ét område ud på to ministerier. I dette tilfælde er det landbrugsministeren og ministeren for forureningsbekæmpelse, der eventuelt kan tørne sammen.«

Men lidt senere sagde han:

»Når det drejer sig om kødvarer til udførsel, gælder alene de af landbrugsministeren fastsatte regler, men når det drejer sig om levnedsmidler, som skal afsættes til forbrugerne her i landet, er det ministeren for forureningsbekæmpelse, der er den afgørende. Jeg mener, det kan give anledning til meget store administrative vanskeligheder.«

13 år skulle der gå, før disse betænkeligheder gav anledning til at få kødloven lavet om. Ikke desto mindre er det prisværdigt, at man ændrer love, der lider af den ene eller anden mangel.

Nu sker der også andre ændringer, og lad mig pege på nogle af de væsentligste.

For det første foreslås ændrede regler for hjemmeslagtning, som på en bedre måde tilgodeser hygiejniske og miljømæssige hensyn, samtidig med at også mulighederne for misbrug begrænses.

For det andet sker der en regelforenkling vedrørende, hvem der skal afholde udgifterne til veterinærkontrollen.

Det er uhyre vigtigt, at kunder i ud- og indland aldrig kan drage dansk kvalitet og hermed også veterinærkontrollen i tvivl. Ikke mindst i lyset af konstateringen af afrikansk svinepest i Holland er det vigtigt, at vi i Danmark kan garantere de lande, der importerer danske fødevarer, en høj kvalitet.

For det tredje foregriber man en eventuel lov om hjortevildt, således at også kød fra dette nu omfattes af loven.

Og for det fjerde forenkler man reglerne for autorisation af virksomheder, der ønsker at producere færdige middagsretter eller komponenter hertil.

Alle disse ændringer kan jeg på det konservative folkepartis vegne give min tilslutning til.

Sønderby (V):

Ministeren siger i sin fremsættelsestale til forslag til lov om kød m.m., at udviklingen går hurtigt, og nu har vi lige hørt den konservative ordfører nævne, hvad der skete for 13 år siden. Det er egentlig temmelig lang tid, der er gået. Loven må jo have fungeret nogenlunde, men jeg er enig med ministeren i, at nu må man have kigget på den. Derfor kan venstre tilslutte sig, at vi nu får en ny lov eller måske mere rigtigt: en revideret udgave af den gamle.

Der er sket en voldsom udvikling med hensyn til handel med kød, slagtning, slagterier og produktionen ude på gårdene i de 13 år. Der er blevet større enheder både i produktionsleddet og i slagtehusene, og der er blevet større handel med kød på tværs af grænserne. De større produktionsenheder bevirker også, at sygdomsangreb kan være farlige, og som hr. Rønholt sagde, bevirker de sidste sygdomsangreb i Holland, at vi må være opmærksomme på import og eksport af kød. Derfor tror jeg, det er et godt tidspunkt, ministeren fremsætter dette lovforslag på.

På baggrund af ønsker om og behov for en ændring nedsatte landbrugsministeren i december 1984 et udvalg, som skulle komme med forslag til revision af kødloven. Somme tider sidder udvalgene længe her i huset, og til andre tider reagerer de hurtigt. Jeg synes, at når man allerede ca. 1 år efter kan afgive betænkning og forslaget kan foreligge i folketinget og komme til behandling nu, må man sige, at de har handlet hurtigt. Det er vel også, fordi der, som jeg sagde, er behov for denne revision af loven.

Af væsentlige ændringer er der vel tre og så en hel masse små.

Nu mener man, at når 80 pct. af slagtningen foregår på virksomheder, der har eksportgaranti fra landbrugsministeriet, er det naturligt, at kontrollen også foretages af landbrugsministeriet, og jeg synes, det må være en regelsanering, som vi kan være tilfredse med, og som jeg håber vil komme til at virke tilfredsstillende. Årsagen til, at vi kigger på disse ting, er også, at det er vigtigt, ikke kun for producenterne, men også for forbrugerne, at de fødevarer, der bliver produceret, de fødevarer, der kommer ud fra slagtehus og fra slagterier, er i en sådan stand, at der er garanti for, at forbrugerne kan spise dem uden problemer.